

BOG

MODERS MÆLK. TIL SIDST (/BOEGER/MODERS-MÆLK-TIL-SIDST)

Af Edward St. Aubyn (/forfattere/edward-st-aubyn) (2015)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51981510&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/moders-maelk-til-sidst) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-sidst&title=Moders+m%C3%A6lk.+Til+sidst)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-sidst&status=Moders+m%C3%A6lk.+Til+sidst+http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-sidst)

u=[http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-](http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-sidst&title=Moders+m%C3%A6lk.+Til+sidst)

url=[http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-sidst&status=Moders](http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-sidst&status=Moders+m%C3%A6lk.+Til+sidst+http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-sidst)

sidst&title=Moders mælk. Til sidst)

mælk. Til sidst+<http://litteratursiden.dk/boeger/moders-maelk-til-sidst>)

Selvbiografisk roman. Patrick er familiefar, men slås stadig med følgerne af barndommens svigt og misbrug. Samtidig skal han tage sig af sin gamle syge mor, som har brugt familieformuen på et shamanistisk helsecenter.

TAGS:

ALKOHOLISME (/TAXONOMY/TERM/280)

BARNDOM (/TAXONOMY/TERM/834)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FAR-SØN FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/3011)

MOR-SØN FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/7369)

ÆGTESKAB (/TAXONOMY/TERM/11603)

ANMELDELSE

07 dec.15

(/users/marianne-
traff)

Af Marianne Träff (/users/marianne-
traff)
Skribent

St. Aubyn afslutter sin fremragende romankvintet om alter ego'et Patrick Melrose med at fryse alle hjerter til is. Han mestrer det grusomme og ubærlige både poetisk og humoristisk.

Ikke siden Bret Easton Ellis' 'American Psycho' i 1991, har jeg haft så meget modstand mod at læse en roman. Forskellen er bare, at jeg sprang mange sider over i 1991, til gengæld blev 'Moders mælk' og 'Til sidst', afslutningen på Edward St Aubyn's selvbiografiske romancyklus, begge læst langsomt for at kapere og genlæst for at begribe det ubegribelige.

I 'Moders mælk' er Patrick blevet far til to sønner. Han er gift med Mary, en meget kærlig og omsorgsfuld mor og hustru, en kvinde der kunne have været den mor, han aldrig selv har haft. Han elsker sønnerne og er rædselsslagen for, at 'giften' får lov til at flyde fra ham til dem og forsøger at være en god far, men

det er problematisk. Han er stadig afhængig, nu af sprut og piller. Og da Thomas hans yngste bliver født, går det op for ham, hvad det var, han gik glip af som barn, og hvad trøst, omsorg og kærlighed betyder for et lille barn.

Patrick bliver skilt, og da han samtidig finder ud af, at hans mor har gjort ham arveløs og testamenteret familiens elskede franske landsted Saint Nazaire til en new age organisation, bryder han helt sammen.

Tabet af landstedet og det magiske landskab betyder et endeligt farvel til den fantasiverden, det har repræsenteret, en helligdom, fetich og trøstende substitut, der altid har skærmet ham overfor faderens grusomme overgreb og drabsforsøg gennem barndommen. Og først her ved tabet af huset, går det op for ham, at han har været indsatsen i forældrenes sadomasochistiske forhold. At moderen efterlod ham i faderens varetægt, når hun lavede velgørenhed for andre børn, fordi hun ubevidst ikke mente, at hun kunne redde sin egen søn.

Da hun får en blodprop og mister talens brug, bliver Patricks vrede over forræderiet og svigtet kastret, for kan man være vred på en umælende? Han tvinges til at have medlidenhed med den ordløse narcissistiske tyrann. Han indser, at han definitivt har mistet sit elskede Saint Nazaire, og han forstår, at han som både moderen og den yngste søn Thomas har en kerne af stumhed i sig. Det skræmmer ham, der altid har begravet sig i ord. Han forstår, at søvnløshed, smerter, mavebesvær, angst, lyden af knirkende gulvbrædder der (stadig) skræmmer, alle er somatiske svar. Kroppen er en kirkegård fuld af begravede følelser, og kroppens sprog er ordløst men taler til ham gennem sygdomme, misbrug og angst. Denne indsigt og begge forældres død, sætter ham endelig fri. Og i den sidste roman 'Til sidst', der foregår få timer før moderens begravelse, udtaler han: "I think my mother's death is the best thing to happen to me since ... well, since my father's death,".

Hvorfor hæver disse romaner sig over anden samtidslitteratur, der behandler emner som overgreb, selvdestruktion og dysfunktionalitet? Grundene er mange, men det er bl.a. det nuancerede sprog, den velsmurte dialog, humoren både den alvorlige og den morsomme, der bindes sammen af ironien. Med et punktnedslag i hver roman formår Edward St. Aubyn at destillere desperate afsavn og syge relationer så godt, at hans romaner matcher de uhyggeligste og mest raffinerede gotiske romaner. Hans evner at beskrive kaos og rædsel er sublim, han mestrer den dybe psykologiske indsigt og ja, så kan han det, som særligt briter behersker, at være humoristisk, satirisk og ironisk også når det gør ondt.

Originally published by Marianne Träff, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Andre bøger af Edward St. Aubyn

